

E. A. - 17832

Kunnaschana pahre Esaija 62, 1.

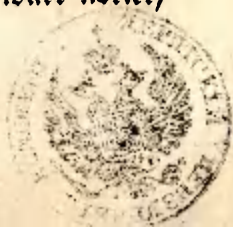
Ds. Raut tas gars tahs preezibas ic. G. Ds.
No. 76.

Lohsinfch: Zianas deht es kluffu ne zeeti-
fchu, un Jerusalemes labbad es ne rimfchu,
kamehr winnas taifniba useet kà spohschums,
un winnas pestifchana eedeggahs kà kahda
lahpa. Esaija 62, 1.

Mihki brahki un mahsas!

Weena no tahm augstakahm un fwehta-
kahm leetahm starp mums irr fchi: ta Pestitaja
apnemfchamu apdohmaht un saprast, ka
Winfch wiffus zilwekus pee fwehtifchanas
aizinajis, winneem fawn prahtu sinnamu
darrijis, us kahdu wihsi tas warr notikt,

204602920

gribbedams̄ fa winneem fwehteem buhs̄
tapt.

Schi Winna schehliga apnemfchana ne
irr neisdarrita palikkusi, bet zaur muhsu
mihla Pestitaja atnahfchann meesâ zaur
Winna fwehtu mahzibu, un zaur Winna
ruhktu zeefchana un nahwi, irr tas̄ notizzis̄,
fa ta schehlastibas̄ pilna apnemfchana muhsu
Kunga un Pestitaja papilnam notikkusi.
Tadehl arri us̄ to ne warr luhfoht, fahdas̄
tizzibas̄ fahrtas̄ katrs̄ irr, jo weens̄ Apustuls̄
un leezineeks̄ ta Jehra, mekle zilweku dweh-
feles̄, un winna jautafchana irr fchi: woi
tahs̄ zilweku dwehfeles̄ garrigu faprafchana
dabbujufchas̄, un woi winnahm aufis̄ irr
dsirdeht, un fo winnas̄ ne warr dsirdeht,

woi winnas to us kaut kahdu wihsî fajust
warr?

To tas ne buhtu wiß labbi kad neatgreesfi
zilweki tikkai zur daschadahm sihmehm un
tà kà ar rohku rahdischanahm weens ohtram
fo eeteikt warretn, fo winni sinnamu gribb
darriht, kad tam zeenigam swehtam Gar-
ram un Winna sultiteem arriðsan sawahðs
spehks ne buhtu, arri bes wahrdeem to at-
sihschanu isdalliht. Ta ween irr ta leela-
ka leeta, kad zilweks garrigu prahtu tik-
kai dabbujis, pehz winna zittas buhschanas
ne tohp praßihts, bet fur dsirdeschana un
fanemschana atrohnama, un fur garriga
saprasschana un fajuschana nomannama,
tur irr tas weenalga no kurrenes, un no

kahdas kahrtas tas zilweks irr. Ta kat-
 kismes mahziba tohp wiffai raddibai flud-
 dinata, prohti: Deews muhsu Pestitais
 gribb, ka wiffi zilweki muhschigi tohp is-
 glahbti, un nahk pee atsihschanas tahs pa-
 teesibas, kas tapeh; ka weens spohschums
 un ka weena faule eeksch sawa spehka us-
 lehkus, kas ka weena lahpa eedeggnfees,
 kas tadehk ta rihta-swaigsne tappis, tai
 pafaulei to ihstenu pastahwigu gaischu-
 mu atueffis, uu tapeh; noschkirdamees
 mums to pehdigu wakkara-gaismu dewis,
 ka dsirksteli, kas pee ta jeb scha eedeggahs,
 un par lahpu un gaismu tohp.

Tas Pestitais fakka: „Es esmu nahjis,
 ugguni mest us semmi, un ka es gribbetu,

ka taš jaw degtu. Bet man buhš fristitam
tapt ar weenu fristibu, un ka man irr tif
bail, teekams taš tohp pabeigts.

Taš Pestitais dewe šaweem mahzekeem
to pawehleschanu, šazzidams: Ēita par
wiffu pafauli, un pašluddinajeet to preezas-
mahzibu wiffai raddibai. Bet ne ween
winneem, bet arrišan wiffeem preezas-
mahzitajeem, kaš pehž winneem nahktu,
un mehš effam pahrleezinati, ka taš Pesti-
tais un Winna šwehtais Ēars mums lihds
šrahda, un kur ta mutte tohp atdarrita,
un mehš preezibu nomannam runnaht, tur
taš šwehtais Ēars papreeksch irr bijis, un
tahš širdis atdarrijs, muhsu leezibu ša-
nemt. — Tahš irr manas širds doh-

mas, fo es wiffâ sawâ dshwibas laikâ ne
 atmettischu. — Khdait Winna behrnns
 nn Winna rohkas=darbu us Winnu, eeksch
 kurra ta apnemschana preeksch eesahkuma
 tahs pasfaules bijusi, wiffus zilwekus sweh-
 tus darriht. Kad weens Turkis, weens
 elka=deemu kalps, weens Juhds, un
 weens kristihts zilweks, wiffi tschetri neka
 no Winna ne sinna, tad warr bnht, tam
 weenam wairaf atbildeschana taps praffita,
 ne kâ tam ohtram; bet kad winneem gad-
 dahs kahdâ stundâ Winna swehtu wahrdu
 dsirdeht, un arri Winnam sawu sirdi at-
 dohd, tad skaitahs tee no tahs paschas
 stundas zaur Winna schehlastibu par
 Winna peederrigeem un par tahdeem, kas

to weenweenigu s̄wehtndarridamn tizzibu irr
dabbujuschi. Ta tumsiba, kas lihds schim
tohs apflahje, friht no winna azzim ka
swihni, un ta gaisma tahs pateesibas
tohs apgaismo. Bet tas tad ween noteek,
kad kas Winna rohkahm sawu sirdi wiffai
irr atdewis. Ta ween irr ta waijadsis-
gaka leeta, ka, kad tas Pestitais pee-
mums nahk, Winsch tauni stunda to sirdi
gattawu un atwehrtu atrohd, tad garram
Winsch teescham ne ees. — Kad weens
fakka: Kungs! sche irr manna nabbaga
samaitata sirds. Tad Winsch atbild:
sche irr taws Pestitais, un ta s̄wehta sa-
draudseschana ar Winnu un tas debbeskigs
preeks irr eefahjis. —

Schè irr manna pasudduscha grehzigä firds. — Altbildschana: Schè irr Winna affinains nopelnumß, un ta salihdsinaschana preeksch wisseem grehkeem.

Us tahdu wihsi, un zaur to tohpam mehß wiffä pasaulê saweenoti, kas Winnu tizzibâ usnem, un bes walschkibas pee krusta speeschahß, wiffi, kas kahro eeksch Winna affinainahm wahtim kâ grehzineeki patwehrumu atrast, tà kâ ikkatrai dwehfelei, lai winna arri buhtu woi Bahzsemme, jeb Turku-semme, woi Amerikassemme, jeb Widssemme, ta patti schehlastibas teefa weenai kâ ohtrai irraid, kad tikkai ta dwehfele Winnu ween irr meklejusi un atraddusi. Tas Pestitais tahs

dwehfeles mekledams un pee few wilfdams
 aisweenu us to luhfo, kahdâ klahschana
 katre atrohnams. Zo Winsch walddams
 un strahdadams pee tahm zilweku
 dwehfelehm, to ta isdarra, ka tahm dweh-
 felehm, kas Winnu nsnehmnschas, wee-
 numehr weena skanniga balsß aufis skann,
 un winnu firdis weena juschana no dsih-
 wibas un swehtibas, no affinaimahm wah-
 tim, — no ta Jehra affinim, un no
 Winna uppuredamahm affarahm paleef.

Kad nu turklaht pee tahdahm dwehfe-
 lehm noskumschana, ilgoschana un mekle-
 schana rohdahß, un kurri garrâ nabbagi
 buhdami mekleht fahf, tad steidsahß tahda
 dwehfele pee Pestitaja tahdâ buhschana kâ

winna irr, bes kahdas islikfchanas un gresnoschanas, un fewi ta parahdahs ka winna irr, fazzidama: Kungs Jesus! us-nemm man no schehlastibas kahda es te esmu. Tapehz, mihli brahli un mahfas, irr manna wehleschana un luhgschana lai mehš wiffi, kam ta schehlastiba irr dohta, tohs wahrduš no ta zella tahs pateesibas dsirdeht un sinnaht, un kad mehš to ihstenu grunti effam atradduschi, pee ka muhsu tizzibas enkurs peeturrahs, prohti: ta Pestitaja wahtis, af tad lai mehš no fcha leela spihduma, ne us kaut kahdu wihsi ne nogreeschamees. Un kad mehš pastahwigi pee ta paleekam, tad mehš arri warresim pateesi leezineeki schihs leelas

schehlastibas buht. Winsch, tikkai Winsch!
 Kad Jesus muhsu nabbagu sirdi peepilda,
 un mums ikdeenas tahda sirds-kahro-
 schana irr, dohmadami: af kaut es tik
 Winnu dabbutu, un pee Winna nahkt
 warretu! — kaut es tikkai warretu Winna
 drehju-wihles aiskahrt! kaut mannas az-
 zis, mannas gaididamas azzis us Winnu
 ween skattitohs, lai es arri simtu tuh-
 stofch juhdses tahku no Winna buhtu!
 Tahda skattischana tad speestohs zauri
 zaur wiffahm debbesim un Winna sirds
 mannu leelu ilgoschanu fajustu, lai es arr
 kaut kahda mallâ buhtu. Kad nu tas pee
 weena no mums tâ irr, tad winsch gan
 to atraddihš, jo mums ne waijaga ta-

deht tahku zekku staigabt, woi arri tà fak-
 koht us debbesim kahpt. — Kad ta firds
 to nu ween irr dohmajnsi, tad Winsch
 jaw stahw preeksch firds=durwim; ja ta
 mutte tikkai to irr isrunnajusi, tad Winsch
 stahw preeksch muttes, un us tahdu wihsi
 Wirsch irr meklejams nu atrohnams ais-
 weenu, kamehr mehš scheitan dsihwojam.
 Un tadeht mums arri pee tahdas mekle-
 schanas pastahwigeem japaleek. Wiffas zit-
 tas eedohmaschanas, kà schè woi tur weh-
 letees dsihwoht, pee schihš jeb tahš drau-
 dsibas beedribas buht, ne irr ne mas ta
 Pestitaja ihstena kahroschaua un gribbe-
 schaua, bet tahš irraid ahrigas leetas,
 kas taf ikreis ne warr notift, tapeh; ka

Deewa gudra nowehleschana sinna, fà
 un fur ikweenam jadsihwo, lai un patihk,
 woi ne patihk.

Kad nu mehš sinnam, fa ta nemeeriga
 bnhschana, nepatishchana un truhkumi pee
 mums tikkai us ihfu laifu schinni dsihwê
 notee, un schis wiss beigfees tai brihdi,
 kad mehš swehtigi aismigsim Binna roh-
 fàs un flehpi un pee tahs augschas drau-
 des tappim peeskaititi, fur mehš muh-
 schigi paleekam, tad irr ta weena jauka
 apmeerinaschana un gruntigs padohms,
 meerâ dohtees prett wiffahm tahdahm is-
 dohmatahm eedohmaschanahm: kad es tur
 woi zittur dsihwotu, jeb kad man schis
 woi tas buhtu! Zo kad mums tas Pesti-

tais ween irr, tad mehš arri sinnam fur mehš wiffu kas mums truhst, dabbujam, prohti no Winna. — Jo fo Winsch, un kahda wihsē Winsch mums fo dohd, tas irr mums weenalga, jo kad tee kraukki Eliam atneffe maisi nn gaku, rihtôs un wakkarôs, pehz Deewa pawehleschanas, tad winsch aishweenu ar pateizigu un preezigu firdi to irr fanehmis, kad tas mihtais Pestitais tif aishweenu mums tuwu irr, un kad muhsu dwehsele no Winna ne noblandahš un pasauligu leetu deht aismirstahš, tad irr gan.

Lapehz jaluhds: Lai manna dwehsele sohli par sohli ar tewim lihds eet. — Schi irr ta grunte mnhsu tizzibas. —

Nimm Tu muhs wiffus lihds, no tawas
 filles Betlemê, lihds to affinainu kustu
 Golgatas kalnâ, nn lihds to stundu, kurrâ
 Tu sawas zaururbtas rohkas un kahjas
 pehdigu reisi tai pafaulei rahdisi!

Df. Voi mehs effam eedehsti muhsu mihta
 Debbes Tehwa ic. G. Df. No. 12.

9
Brihw drikket.

Rihgâ, 29tâ Wevr. mehn. deenâ 1836tâ gaddâ.

Dr. C. E. Napierſky,
drikketjannu grahmatu pahrluhſotais.

Daß in dieſer Rede nichts gegen die ſymboliſchen
Bücher der evangeliſchen Kirche enthalten iſt, wird von
Einem Livl. Provinzialkonſiſtorium beſtimmtſt attēſtirt.

Riga Schloß, den 30ſten Novbr. 1835.

Karl Freyherr Budberg,
ſtellvertretender Präſident.

(No. 2214.) **H. Buſch,** Konſiſtorialnotair.